

Întrebările preliminare

1. Articolul 4 din Directiva privind dreptul de autor ⁽¹⁾ reglementează problema dacă dreptul de distribuție al titularului dreptului de autor poate fi aplicat și reproducerii unei opere protejate prin drepturi de autor care a fost vândută și livrată în cadrul SEE de către titularul dreptului sau cu acordul acestuia, în cazul în care respectiva reproducere a suferit o modificare de formă și este pusă din nou în circulație în această nouă prezentare?
2. (a) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1, faptul că a intervenit o modificare în sensul primei întrebări este relevant în speță pentru răspunsul la întrebarea dacă epuizarea drepturilor în sensul articolului 4 alineatul (2) din Directiva privind dreptul de autor este împiedicată sau întreruptă?
- (b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2 a), ce criterii trebuie aplicate în speță pentru a putea vorbi despre o modificare a formei unei reproduceri care împiedică sau întrerupe epuizarea drepturilor în sensul articolului 4 alineatul (2) din Directiva privind dreptul de autor?
- (c) Aceste criterii permit aplicarea criteriului devenit relevant în dreptul național olandez, potrivit căruia nu se mai poate pune problema epuizării pentru simplul motiv că revânzătorul a dat o altă formă reproducerilor și le-a distribuit public sub această formă (Hoge Raad, 19 ianuarie 1979, NJ 1979/412, Poortvliet)?

⁽¹⁾ Directiva 2001/29/CEE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială 17/vol. 1, p. 230, rectificare în JO 2008, L 314, p. 16).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Italia) la 25 iulie 2013 — Emmeci/Cotral

(Cauza C-427/13)

(2013/C 325/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Emmeci Srl

Pârâtă: Cotral SpA

Întrebările preliminare

1. Articolul 56 din Directiva 2004/17/CE ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că nu se permite legiuitorului național să prevadă că autoritățile contractante pot, în etapa ultimei licitații din cadrul licitațiilor electronice, să îi împiedice pe concurenți să vadă propria poziție în clasament și ofertele celorlalți operatori economici, amânând cunoașterea acestora pentru sfârșitul licitației?
2. Articolul 56 din Directiva 2004/17/CE și principiile transparenței și egalității de tratament se opun unor dispoziții naționale sau unor practici administrative, precum cele avute în vedere în prezenta procedură, care prevăd un black-out de cinci minute în etapa finală a licitației electronice, în care concurenții nu pot cunoaște propria poziție în clasament?

⁽¹⁾ Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L 134, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la 31 iulie 2013 — Vietnam Airlines Co. Ltd/Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

(Cauza C-431/13)

(2013/C 325/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Pârâtă și apelantă: Vietnam Airlines Co. Ltd

Reclamanți și intimați: Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

Întrebările preliminare

1. Pasagerul are dreptul la valoarea integrală a compensației prevăzute la articolul 7 din Regulamentul nr. 261/2004 ⁽¹⁾ în eventualitatea întârzierii prelungite și în cazul în care anterior, un terț care nu face parte dintre pasageri a efectuat deja în favoarea acestuia o plată cu titlul de compensație pentru întârziere, sau o astfel de plată trebuie scăzută din cuantumul compensației?

2. În cazul în care plata trebuie scăzută:

Aceasta privește numai dreptul la compensație în sensul dreptului național german sau și dreptul la o reducere a prețului călătoriei?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 2 august 2013 — Unitrading Ltd/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-437/13)

(2013/C 325/21)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: Unitrading Ltd

Cealaltă parte din procedură: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

1. În cazul în care, în cadrul dovedirii originii mărfurilor importate, autoritățile vamale doresc să se întemeieze pe rezultatele unei analize efectuate de un terț, pe care acest terț nu le-a divulgat nici autorităților vamale nici declarantului, astfel încât pentru apărare este mai dificil sau imposibil să verifice sau să răstoarne corectitudinea concluziilor stabilite iar pentru instanța judecătorească este mai dificil să își îndeplinească sarcina de a aprecia rezultatele analizei, drepturile prevăzute la articolul 47 din Carta [drepturilor fundamentale a Uniunii Europene] (¹) implică faptul că instanța nu poate să ia în considerare rezultatele analizei indicate? Răspunsul la această întrebare este diferit în cazul în care terțul menționat refuză să comunice informațiile respective autorităților vamale și debitoarei, pentru motivul, prezentat fără alte detalii, că ar fi vorba despre „law enforcement sensitive information” [informații sensibile legate de aplicarea legilor]?

2. Drepturile prevăzute la articolul 47 din Cartă implică faptul că, în cazul în care autoritățile vamale nu pot să divulge informații privind analiza efectuată pe care își întemeiază prezumția unei anumite origini a mărfurilor — și rezultatele analizei sunt puse în mod justificat la îndoială — autoritățile vamale — în măsura în care acest lucru le poate fi cerut în

mod rezonabil — trebuie să colaboreze cu debitoarea în ceea ce privește cererea acesteia — ca pe cheltuiala sa să efectueze o analiză și/sau o prelevare de probe în țara exportatoare indicată de aceasta?

3. Răspunsurile la prima și la a doua întrebare sunt diferite în cazul în care după notificarea taxei vamale datorate, părți din probele prelevate din mărfuri au fost încă disponibile pentru o perioadă limitată, probe care ar fi putut să fie puse la dispoziția debitoarei pentru efectuarea unei analize de către un alt laborator, chiar dacă rezultatul unei astfel de analize nu schimbă faptul că nu pot fi verificate rezultatele laboratorului mandatat de autoritățile vamale, astfel încât chiar și în această situație instanței i-ar fi imposibil — în cazul în care celălalt laborator stabilește că originea este cea indicată de debitoare — să compare fiabilitatea rezultatelor obținute de cele două laboratoare? În cazul unui răspuns afirmativ, autoritățile vamale trebuie să informeze debitoarea că mai sunt disponibile părți din probele prelevate din mărfuri și că aceasta poate să solicite probele respective pentru o astfel de analiză?

(¹) JO 2000, C 364, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 2 august 2013 — SC BCR Leasing IFN SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Cauza C-438/13)

(2013/C 325/22)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SC BCR Leasing IFN SA

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Întrebarea preliminară

Poate fi considerată ca fiind o livrare cu titlu oneros în sensul articolului 16 al Directivei 2006/[112]/CE (¹) sau, după caz, ca fiind o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros în sensul articolului 18 al Directivei 2006/[112]/CE situația bunurilor care fac obiectul unui contract de leasing financiar care, urmare a rezilierii contractului din culpa utilizatorului, nu au fost recuperate de societatea de leasing de la utilizatorul